

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9

poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

TOTO ROZHODNUTÍ NABYLO PRÁVNÍ

MOCI dne 23. 2. 2006

Český telekomunikační úřad

Odbor regulace sítí a služeb elektronických komunikací

Dne 1. 3. 2006 U. Jirák

1

Praha 31. ledna 2006

Čj. 34 785/2005-610/IV. vyř.

Předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu vydává podle § 107 odst. 10 a § 127 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, v řízení zahájeném dne 14. 9. 2005 podle zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, ve věci sporu mezi společností RADIOKOMUNIKACE a.s., se sídlem U Nákladového nádraží 3144/4, 130 00 Praha 3, IČ: 26705036, (do 20. 11. 2005 „JTR Management a.s.“, zastoupenou na základě plné moci ze dne 12. 9. 2005 Ing. Jaroslavem Vopaleckým (dále jen „navrhovatel“), a společností ČESKÝ TELECOM, a.s., se sídlem Olšanská 55/5, 130 34 Praha 3, IČ: 60193336, zastoupenou na základě plné moci ze dne 29. 12. 2003 Ing. Miroslavem Jiráskem (dále jen „odpůrce“), o doplnění Smlouvy o zpřístupnění účastnického metalického vedení uzavřené dne 22. 1. 2004 mezi společnostmi JTR Management a.s. a ČESKÝ TELECOM, a.s. o garance kvality služby (SLA) (dále též „Smlouva“) toto

rozhodnutí:

- I. Návrh společnosti RADIOKOMUNIKACE a.s., se sídlem U Nákladového nádraží 3144/4, na doplnění Smlouvy o zpřístupnění metalického účastnického vedení uzavřené dne 22. 1. 2004 mezi společnostmi JTR Management a.s. a ČESKÝ TELECOM, a.s., o garance kvality služby (SLA), se zamítá.
- II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Dne 14. 9. 2005 obdržel správní orgán podání navrhovatele, který uvedl, že vůči odpůrci uplatnil požadavek na doplnění Smlouvy o další ujednání týkající se garantování kvality služby (Service level agreement - SLA). Odpůrce návrh ve své odpovědi ze dne 3. 1. 2005 odmítl s odkazem na úroveň kvality garantovanou pro univerzální službu, neboť zpřístupnění metalického vedení chápe pouze jako veřejnou telefonní síť s poskytováním hlasových služeb. Navrhovatel s takovým výkladem nesouhlasí a limitování použití zpřístupněného účastnického vedení je dle něj v rozporu se zákonem o elektronických komunikacích, který u služby sdíleného přístupu přímo předpokládá využití tzv. nadhovorové části kmitočtového pásma. Současný stav nepovažuje navrhovatel za přijatelný, neboť pro některé druhy služeb je zákazníky vyžadováno uzavření dohody o SLA.

Správní orgán vyzval dne 3. 11. 2005 navrhovatele, aby doplnil své podání o přesnou konkretizaci svého návrhu na rozhodnutí (petit) u jednotlivých sporných bodů. Současně bylo také vydáno rozhodnutí o přerušení správního řízení.

Navrhovatel svůj návrh doplnil podáním, které bylo správnímu orgánu doručeno dne 14. 11. 2005. Uvádí v něm, že na podnět k předložení oficiální nabídky garance kvality služby SLA reagoval odpůrce odmítavě s odkazem na úroveň kvality univerzální služby podle vyhlášky Ministerstva dopravy a spojů č. 196/2000 Sb., kterou se stanoví charakteristiky, parametry a ukazatele kvality služeb poskytovaných v rámci univerzální služby držiteli telekomunikační licence, ve znění vyhlášky č. 550/2004 Sb., a toto stanovisko následně potvrdil v dopise čj. 5/2005/RIU-DRS ze dne 3. 1. 2005. Odpůrce na schůzce dne 27. 5. 2005 připustil možnost jedné úrovně SLA pro sdílené přístupové vedení, a to v oblasti doby opravy poruchy. Navrhovatel takový návrh považoval za zcela nedostačující, neboť vůbec nereagoval na požadavek zajištění SLA pro plné přístupové vedení. Navrhovatel uvádí, že smlouva s uživatelem musí obsahovat v souladu s § 63 odst. 3 písm. c) zákona o elektronických komunikacích i zaručenou úroveň kvality služby. Postupem odpůrce tedy dochází k diskriminaci služeb poskytovaných na bázi plného přístupového vedení, ačkoliv je zřejmé, že u svých významných koncových zákazníků odpůrce ujednání o SLA na vyžádání uzavírá. Navrhovatel tedy požadoval vydání rozhodnutí o doplnění Smlouvy dnem právní moci tohoto rozhodnutí ve znění jím navrženém.

Dne 18. 11. 2005 obdržel správní orgán vyjádření odpůrce, který uvedl, že u služeb zpřístupnění garantuje úroveň kvality totožnou s úrovní kvality univerzální služby. Zpřístupnění účastnického metalického vedení se týká kovových párů vodičů spojujících koncový bod sítě s hlavním rozvaděčem nebo obdobným zařízením ve veřejné pevné telefonní síti, a proto nelze garantovat lepší kvalitativní parametry, než pro přenos hlasu. Jedná se o stejnou kvalitu, v jaké poskytuje odpůrce služby sám sobě. Garantováním navrhovatelem požadované úrovně kvality služeb by fakticky došlo k tomu, že by navrhovatel získal proti odpůrci i ostatním operátorům konkurenční výhodu, což by bylo diskriminační.

Odpůrce doplnil své vyjádření dopisem doručeným správnímu orgánu dne 5. 12. 2005, ve kterém uvedl, že nikdy nezpochyboval, že je nositelem povinnosti poskytovat službu zpřístupnění metalického účastnického vedení. Nevidí ovšem souvislost mezi skutečností, že je nositelem této povinnosti a požadavkem na SLA ke službě LLU (zpřístupnění účastnického vedení). Takový požadavek jde nad rámec zákonných požadavků nediskriminace při zpřístupnění. Odkaz na § 63 odst. 3 písm. c) zákona o elektronických komunikacích považuje odpůrce za nesprávný. Toto ustanovení se vztahuje na smlouvu s koncovým uživatelem a navíc nelze dovodit, že SLA musí být pro službu poskytnuto. Požadavek zákona lze naplnit také tím, že se SLA pro danou službu neposkytuje.

Náležitosti smlouvy musejí být rovněž odrazem referenční nabídky (RUO) poskytovatele příslušné služby, jejíž náležitosti jsou stanoveny v Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2877/2000, o zpřístupnění účastnického vedení (dále jen „Nařízení“). Dle odpůrce je platná RUO plně v souladu s právními předpisy. Tvrzení navrhovatele o diskriminačním chování odpůrce považuje za nepochopení základních principů regulace zpřístupnění a za srovnávání nesrovnatelných služeb, neboť zásada nediskriminace je definována Nařízením jako povinnost poskytovat informace a zpřístupnění třetím stranám za stejných podmínek a ve stejné kvalitě, jako poskytuje pro vlastní služby nebo pro služby přidružených společností. Tato podmínka je ze strany odpůrce bezvýhradně plněna. Odpůrce žádá správní orgán, aby návrh v plném rozsahu zamítl.

Účastníkům řízení bylo správním orgánem dne 10. 1. 2006 oznámeno, že mají možnost se v souladu s § 33 odst. 2 správního řádu vyjádřit k podkladu rozhodnutí a ke způsobu jeho zjištění.

Dne 11. 1. 2006 se navrhovatel seznámil s obsahem spisu a konstatoval, že své případné vyjádření zašle do 20. 1. 2006.

Dne 13. 1. 2006 se s obsahem spisu seznámil odpůrce a konstatoval, že trvá na všech svých tvrzeních uvedených v předmětném spisu. Dále uvedl, že k obsahu spisu nemá dalších připomínek.

Navrhovatel doručil dne 20. 1. 2006 své vyjádření, ve kterém reaguje na předchozí vyjádření odpůrce ze dne 17. 11. 2005 a 5. 12. 2005. Uvádí přitom, že předmětem zákona v oblasti zpřístupnění nejsou jen hlasové služby, ale rovněž celá škála datových služeb realizovaných v nadhovorové části kmitočtového spektra. Cílem zpřístupnění účastnického kovového vedení je tedy vytvoření podmínek tržní konkurence u všech služeb, které využívají přístupovou metalickou síť.

Navrhovatel dále uvádí, že svým návrhem garance kvality služby nepožaduje žádné konkurenční zvýhodnění, ale předkládá tento návrh jako obecný princip řešení vztahu ke koncovým účastníkům. Navrhované stupně garance kvality představují možnost pro koncové účastníky rozhodnout se o způsobu zajištění svých telekomunikačních potřeb. Nabídka garance úrovně služeb by tedy měla být součástí obecné referenční nabídky zpřístupnění RUO. V této souvislosti poukazuje navrhovatel na opatření obecné povahy č. OOP/8/07.2005-11, kterým se stanoví náležitosti a podmínky referenční nabídky zpřístupnění účastnického kovového vedení (dále jen „opatření obecné povahy č. 8“). V čl. 2 bodu 2 písm. d) opatření obecné povahy č. 8 je stanovena povinnost poskytovatele s významnou tržní silou stanovit postup objednávání vyšší kvality služby.

Odkaz na § 63 zákona o elektronických komunikacích byl navrhovatelem uveden s vědomím všech připomínaných souvislostí. Toto ustanovení se dotýká práv koncových uživatelů, mezi něž patří i záruka úrovně kvality služeb. Navrhovatel nespatřuje naplnění tohoto záměru zákona ve formálním uvedení skutečnosti, že se SLA pro danou službu neposkytuje. Účelem je poskytnout konečnému uživateli dostatek informací pro jeho rozhodování včetně garancí kvality služby a chránit jeho zájmy v nerovném postavení s poskytovatelem služby. Navrhovatel tedy odvozuje potřebu uzavřít smlouvu o garanci služby SLA od práv koncového uživatele, nikoli od vlastních zájmů na ochranu zájmů obchodních.

Dle navrhovatele nelze porovnávat služby zpřístupnění se službami pronájmu telekomunikačních okruhů. Definice zpřístupnění účastnického vedení uvedená v zákoně o elektronických komunikacích předpokládá využívání celého kmitočtového pásma a není ze zákona vázáno jen na určitý druh služeb, pokud nejsou mimo technické možnosti daného vedení. Pokud tedy konečný účastník žádá i službu pronajatého okruhu s garancí kvality služby SLA, neměl by být ze zásady omezován ve svém rozhodování tím, zda se jedná o zpřístupněné vedení či nikoli.

Podle § 127 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu rozhoduje spory mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.

Vzhledem k tomu, že správní řízení v této věci nebylo pravomocně skončeno přede dnem 1. 1. 2006, kdy nabyl účinnosti zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, v souladu s ustanovením § 179 odst. 1 tohoto zákona se řízení dokončí podle dosavadních předpisů, tj. podle zákona č. 71/1967 Sb.

Zákon o elektronických komunikacích v ustanovení § 80 odst. 4 stanoví, že nedojde-li k uzavření písemné smlouvy o přístupu nebo smlouvy o propojení sítí do 2 měsíců ode dne zahájení jednání o návrhu smlouvy, je Úřad oprávněn k návrhu kterékoliv strany rozhodnout spor postupem podle § 127 zákona o elektronických komunikacích.

Zákon o elektronických komunikacích tedy upřednostňuje postup, kdy si podnikatelé budou vzájemně poskytovat plnění ze smlouvy o přístupu či propojení za podmínek jimi dohodnutých. Pouze v případě, že není možné dosáhnout uzavření takové smlouvy, lze se specifikací sporných částí návrhu smlouvy předložit Úřadu. Úřad rozhoduje o sporu, pokud se spor týká povinností uložených zákonem o elektronických komunikacích nebo na jeho základě. Podle současné právní úpravy Úřad nemůže svým rozhodnutím nahradit smluvní ujednání podnikatelů, jako tomu bylo v případě předchozí právní úpravy zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších

předpisů. Z § 80 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích vyplývá, že jak přístup, tak také propojení se zajišťuje na základě písemné smlouvy mezi příslušnými podnikateli. Úřad tedy má ze zákona zmocnění pouze rozhodovat o znění sporných částí smlouvy, bez toho aby rozhodl o jejich faktickém včlenění do smlouvy tak, jak požaduje navrhovatel.

Návrh navrhovatele na doplnění Smlouvy dnem právní moci rozhodnutí v jím navrženém znění tedy předpokládá neexistující pravomoc správního úřadu nahrazovat svým rozhodnutím smluvní ujednání. Zákon o elektronických komunikacích ovšem takové zásahy do smluvních vztahů neumožňuje.

Na základě výše uvedených skutečností jsem rozhodl o zamítnutí návrhu jako celku tak, jak je výše uvedeno v části I. výroku tohoto rozhodnutí.

Nad rámec tohoto rozhodnutí správní orgán uvádí, že při posouzení oprávněnosti požadavku na poskytnutí vyšší úrovně SLA v oblasti zpřístupnění účastnického kovového vedení je třeba vycházet z referenční nabídky zpřístupnění účastnického kovového vedení, tedy jaká úroveň služeb je zde garantována a zdali jsou v tomto ohledu splněny náležitosti uložené příslušnými právními předpisy. Je-li v referenční nabídce garantována úroveň pro poskytování univerzální služby dle vyhlášky č. 162/2005 Sb., o stanovení parametrů kvality univerzální služby a jejich mezních hodnot, a tato garance je také v praxi realizována, nelze takové ustanovení zpochybňovat.

Opatření obecné povahy č. 8 upravuje povinné náležitosti referenční nabídky zpřístupnění účastnického kovového vedení vydávané podnikatelským subjektem, který byl v souladu s § 51 zákona o elektronických komunikacích označen jako podnik s významnou tržní silou na relevantním trhu č. 11 - velkoobchodní plný přístup k účastnickému kovovému vedení nebo úseku účastnického kovového vedení sítě pro účely poskytování služeb elektronických komunikací a jemuž byla uložena povinnost podle § 51 odst. 3 písm. d) zákona o elektronických komunikacích zpřístupnit účastnické kovové vedení. Takový subjekt dosud stanoven nebyl a lze jej určit v souladu s § 51 odst. 3 zákona o elektronických komunikacích pouze na základě výsledku analýzy relevantního trhu.

Ze zákona o elektronických komunikacích nelze dovodit povinnost podnikatele poskytnout vyšší úroveň SLA v oblasti zpřístupnění účastnického kovového vedení jen na základě požadavku jiného podnikatele.

Ve výše zmíněném ustanovení § 63 odst. 3 písm. c) zákona o elektronických komunikacích je stanovena povinnost zahrnout do smlouvy o poskytování služby uzavřené s uživatelem mj. popis poskytované služby a zaručenou úroveň její kvality. Zákon o elektronických komunikacích ani navazující právní předpisy ovšem nestanovují povinnou úroveň této kvality. Taková povinnost by se navíc přímo nevztahovala na smlouvu o zpřístupnění účastnického kovového vedení, vzhledem k tomu, že se jedná o ustanovení upravující smlouvu s koncovým uživatelem.

Při posuzování oprávněnosti požadavku na vyšší úroveň SLA, je třeba dále vycházet z povinnosti nediskriminace uložené dle ustanovení § 139 odst. 2 písm. a) zákona o elektronických komunikacích provozovateli veřejné telekomunikační služby, který byl označen za subjekt s výrazným podílem na trhu přede dnem účinnosti tohoto zákona. Princip nediskriminace spočívá v poskytování přístupu a tedy i zpřístupnění ve stejné kvalitě a za stejných podmínek, jaké uplatňují pro vlastní služby nebo vůči přidruženým společnostem. Garantováním požadované úrovně kvality služeb pouze jednomu podnikateli by ovšem došlo ke získání konkurenční výhody tohoto podnikatele.

Žádný z účastníků řízení neuplatnil návrh na náhradu nákladů řízení, proto jsem rozhodl tak, jak je výše uvedeno v části II. výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení podat odvolání k Radě Českého telekomunikačního úřadu prostřednictvím předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu, na adresu Český telekomunikační úřad se sídlem Sokolovská 219, Praha 9, poštovní adresa: poštovní příhrádka 02, 225 02 Praha 025.

Ing. David Stádník
předseda Rady
Českého telekomunikačního úřadu